Už viacero rokov mám privilégium, ale aj zodpovednosť, spochybňovať evolúciu v cirkevných zboroch. Skúsenosť je pritom taká, a o tom môžu vydať svedectvo aj iní služobníci zapojení do tejto služby, že najväčšia opozícia, protivenstvo a kritika prichádza od vyznávajúcich kresťanov. Dovoľte mi uviesť pár príkladov.

Jedným z nich je Dennis Alexander, ktorý vo svojej knihe hovorí, že títo – myslí tým kreacionistov – škodia Božiemu kráľovstvu, hanobia evanjelium a že ťažením proti evolúcii odvádzajú veriacich na falošnú stopu. Jeho kniha sa nazýva *Stvorenie alebo evolúcia – musíme si vybrať?* Jeho odpoveď je: *Nie! Môžeme mať oboje!*
V knihe znevažuje ľudí, ktorí veria v biblické stvorenie. Dúfam, že sa mi podarí ukázať, že je to práve teistická evolúcia, ktorá je nebezpečná, ktorá podrýva, podkopáva evanjelium a odvádza na falošnú stopu. Útočím na filozofiu teistickej evolúcie, lebo som presvedčený, že je úplne nebiblická a že veľmi vážnym spôsobom ohrozuje samotné evanjelium Ježiša Krista.

Najprv si ujasnime definície a terminológiu. Ujasnime si, čo rozumieme pod evolúciou a čo pod teistickou evolúciou.

Evolúcia je presvedčenie, že všetky organizmy, žijúce a aj tie vyhynuté, pochádzajú z jedného spoločného predka a do dnešnej podoby sa vyvinuli počas miliónov rokov. Pod evolúciou rozumieme nahromadenie takých náhodných postupných zmien v čase v živých organizmoch, ktorých konečným dôsledkom bol vznik úplne nových druhov. Ďalej pod evolúciou rozumieme presvedčenie, že dizajn v prírode/materiálnom svete – a pod tým rozumieme známky plánovitej, cieľavedomej tvorivej činnosti inteligencie – je len ilúziou, a teda nie je skutočný.

Teistická evolúcia je presvedčenie, že Boh použil tento evolučný proces na všetko viditeľné stvorenie ako svoj nástroj. V koncepte teistickej evolúcii je kniha Genezis len poéziou alebo alegóriou a nepopisuje skutočné dejiny života, ľudstva a vesmíru. Teistická evolúcia rovnako ako materialistická evolúcia (darvinizmus) odmieta dizajn v zmysle pozorovateľného pôsobenia inteligencie alebo tvorivej činnosti. Uvediem biblické dôvody pre odmietnutie konceptu teistickej evolúcie.

Po prvé

Je to otázka autority Božieho slova

Je v otázkach stvorenia najvyššou autoritou Boh, alebo je ňou človek? Pripomenieme si, že ľudia sú porušení, porušiteľní a sú hriešni. Samotní teistickí evolucionisti pripúšťajú, alebo priam tvrdia, že teisticko-evolucionistický výklad je v rozpore s priamym chápaním Božieho slova.

V teistickej evolúcii ľudské názory určujú spôsob, akým chápať pravdy Písma. Inými slovami, je to nadvláda ľudských myšlienok nad Písmom a Božie slovo je podriadené ľudskej mysli. Ako chápať výroky o evolúcii človeka vo svetle učenia Písma v takých otázkach, ako je pád človeka do hriechu? Inými slovami, najprv musíme vziať do úvahy zmýšľanie z pohľadu Písma. Teistická evolúcia je poháňaná ideologickými názormi, pričom sa sekulárny (svetský) svetonázor prijme za východiskový a vtláča sa do Písma.

Ale Božie slovo hovorí: „Zavrhneš všetkých, ktorí blúdia od tvojich ustanovení, lebo ich chytrosť je lživá.“ (Žalm 119:118). Božie slovo tak, ako je dané, je pre ľudí záväzné. Nemôžeme sa s ním zahrávať, nemôžeme ho meniť! „Každá reč Božia je čistá ako zlato, prečistené v ohni. On je štítom tým, ktorý sa utiekajú k nemu. Nepridaj k jeho slovám, aby ťa neskáral, a bol by si postihnutý v lži.“ (Príslovie 30:5-6). Nemôžeme sa s Bohom jednať o to, čo je pravda a čo nie je. Pravda je v Božom slove a jednoducho platí, a to bez ohľadu na to, či sa to niekomu páči, alebo nie. Nemôžeme Písmo zrušiť a ani meniť. Som presvedčený, že teistickí evolucionisti sa vystavujú práve tomu nebezpečenstvu: pozmeňujú Božie slovo. To, o čo tu teraz ide, je vec autority.

Po druhé

Teistická evolúcia ohrozuje aj zrozumiteľnosť Písma

Ako môžeme rozumieť Písmu? Na porozumenie Písma nie je potrebné mať vyššie alebo vysokoškolské vzdelanie. Nemusíte byť mimoriadne obdarovaným teológom, aby ste rozumeli Božiemu slovu. Bežný, obyčajný človek každej generácie je schopný pochopiť Písmo, keď mu je osvietené Svätým Duchom. Tým netvrdím, že v Písme nie sú aj ťažšie, náročnejšie pasáže, ktoré sa nedajú len tak ľahko rozlúsknuť, ale všetky dôležité doktríny a kľúčové témy o cirkvi a spasení z milosti sú jasné a zrozumiteľné tak, ako ich Písmo učí. Toto bol vskutku aj princíp reformácie. Teistická evolúcia ale prináša opačný postoj k jasnému chápaniu Písma. Podkopáva dôveru bežných veriacich, že naozaj môžu rozumieť tomu, čo Biblia hovorí. Namiesto toho, aby sme prijímali, že Písmo v prvých jedenástich kapitolách knihy Genezis opisuje skutočné dejiny, skutočný príbeh, všetky informácie, ktoré Božie slovo prináša v prvých 11 kapitolách knihy Genezis, sa v teistickej evolúcii redukujú, znižujú na mýtus alebo len na obraznú reč, alegóriu. Ale aká je to odvaha, aká vzbura, aká arogancia ľudí! Je to to isté, ako keby sme povedali: „Dovtedy, kým neprišiel Charles Darwin a nepovedal nám o evolúcii, nikto nemohol porozumieť Biblii. Dokonca ani tým základným, hlavným kapitolám. Ani apoštol Peter, ani apoštol Pavol, dokonca ani Pán Ježiš nerozumeli, o čom to celé bolo.“

Po tretie

Aké atribúty by mal Boh, ktorý by bol Bohom evolučného vývoja?

Boli by veľmi odlišné od tých atribútov Stvoriteľa, ktoré zjavuje Písmo. Na chvíľu si predstavme, že by sme nemali Písmo a snažili by sme sa prísť na to, aké atribúty (vlastnosti, charakterové črty) má Boh. Čím by ste ho charakterizovali na základe presvedčenia, že Boh použil milióny rokov k tomu, aby stvoril život? Aké vlastnosti by ste mu pripísali? Zamyslime sa nad tým.

Keď boli oslavy 150. výročia Darwinovho učenia, popredná historička vedy a darvinizmu povedala toto: „Darwin pracoval na teórii, ktorá si vyžaduje smrť. Darwinovo učenie prírodného výberu je postavené na myšlienke, že menej schopní alebo neschopní vymrú a neprispejú do nasledujúcej generácie. Smrť je pohonný motor evolúcie a má zabezpečovať prežitie najschopnejších.“

Ak by to ale malo byť takto, potom Boh, ktorý stojí za evolúciou, nie je milujúci alebo milosrdný Boh, ako ho zjavuje Písmo. Jeden ateista sa v tomto zmysle vyjadril takto: „Ak by taký Boh existoval, nemohol by byť dobročinným Bohom, za akého ho považujú kresťania. Aká bezočivosť hovoriť o milosrdenstve a dobrote v prírode, kde sa všetky zvieratá navzájom požierajú, kde každé ústa sú bitúnkom a každý žalúdok je hrobom!“ V tomto bode majú evolucionisti skutočne pravdu, ale Boh Biblie nikdy nepoužil evolučný proces. Ale ak by ho použil, aké by boli jeho atribúty? Ťažko by sme ho mohli vidieť ako dobrého Boha. Rozmýšľali by sme: „Prečo potom prechádzame toľkým utrpením?“ Veľmi dobre poznáme tieto slová z listu Rímskym, prvej kapitoly, 20-ho verša: „Lebo jeho, len zmyslom duše pochopiteľné neviditeľnosti vidieť od stvorenia sveta po učinených veciach, totiž jeho večnú moc a jeho božstvo, aby boli bez výhovorky.“

Pripomeniem len niektoré z mnohých veršov, ktoré vypovedajú o Božích atribútoch:

Boh je dokonalý – Matúš 5:48

Boh je svätý – Izaiáš 6:3

Boh je všemocný – Nehemiáš 9:32

Boh je svetlo – 1. Jánov 1:5

Boh je život – 1. Jánov 5:20

Boh je láska – 1. Jánov 4:16

Zamyslime sa nad tým, ako tieto Božie atribúty vyznievajú v evolučnom procese. Ak by Boh použil evolúciu, môžeme v nej vidieť jasne zjavenú Božiu lásku, Božiu moc, Božiu múdrosť? Pavol vo verši Rímskym 1:20 hovorí, že Božie atribúty jasne vidieť od stvorenia sveta po učinených veciach. Už len samotný tento verš zneplatňuje teistickú evolúciu. Boh evolúcie by nedokázal a ani nevedel tvoriť rýchle, ale potreboval by na to dlhánske veky. Z ľudského pohľadu by sa to potom javilo tak, že je Boh vo svojej moci a vo svojom poznaní obmedzený a

možno potrebuje tie milióny rokov preto, lebo nemá všetku moc potrebnú na rýchle stvorenie.

Nemenej dôležité je aj to, že by bolo veľmi ťažké vidieť, že Boh, ktorý použije stovky miliónov rokov, počas ktorých je stále prítomné krviprelievanie, smrť, utrpenie, je milujúcim Bohom, ktorému na nás záleží. Bohu, ktorý by použil evolúciu, by bola upieraná jeho láska, jeho poznanie, jeho moc. Boh evolúcie jednoducho nie je Bohom Svätého Písma.

Po štvrté

Je spochybnené svedectvo Krista a novozmluvných pisateľov

a) Ľudstvo je rovnako staré ako Zem

Predovšetkým vidíme, že sám Pán Ježiš učil, že ľudia aj Zem majú rovnaký vek: „ale od počiatku stvorenia ich učinil Boh mužom a ženou“ (Marek 10:6-88) – paralelná pasáž sa nachádza aj v Matúšovi. To, čo je zdôraznené, je doslovný preklad z gréčtiny. Pán Ježiš hovorí,

že ľudia existujú od počiatku stvorenia.

Je to svedectvo samotného Krista o tom, že človek je tu odvtedy, ako začal čas. Hovorí to Kristus, a tak nemôžeme spochybňovať jeho svedectvo.

Peter prehovoril k zhromaždenému davu v Jeruzaleme na Letnice, a v Písme čítame. „… o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých svojich svätých prorokov od veku.“ (Skutky 3:21). Zvýraznenú časť verša pri doslovnom preklade z gréčtiny môžeme preložiť ako od počiatku času alebo od kedy začal svet. Čiže tu opäť vidíme novozmluvné svedectvo o tom, že človek je na scéne, existuje od samotného počiatku tvorstva.

Človek nevznikol s oneskorením niekoľkých miliónov rokov po stvorení vesmíru. V Lukášovi 11:51 čítame: „aby bola vyhľadaná od tohto pokolenia krv všetkých prorokov, vyliata od založenia sveta“. Pán Ježiš tu hovorí o tom, že Boží proroci boli napádaní v priebehu stáročí kvôli tomu, že prinášali posolstvo, ktoré ľudia nechceli prijať a preto ich prenasledovali. A tak sa to dialo už od založenia sveta, teda počas celého času ako existuje svet. V tomto období žil aj Ábel. Svet v tomto verši znamená vesmír. Čiže aj tento verš hovorí, že od samotného počiatku stvorenia kozmu je človek už prítomný.

Človek je prítomný od samotného počiatku založenia sveta, to znamená odvtedy, ako samotný čas začal. Človek bol stvorený na šiesty deň, ale porovnajme to s tým, čo sa nám snažia nahovoriť teistickí evolucionisti. Chcú, aby sme verili, že svet začal Veľkým treskom (Big Bang) pred 4,5 miliardy rokov a človek sa objavil až o mnoho miliárd rokov neskôr vo forme primitívneho Homo sapiens. Rod Homo mal vzniknúť pred 1-2 miliónmi rokov a moderný človek pred 200 tisíc rokmi. Podľa ich názoru v nejakom bode histórie Zeme a života Boh vdýchol svojho ducha do niektorého hominida.

Vo výkladoch jednotlivých teistických evolucionistov sú rozdiely v časových údajoch. A takto niekedy prichádza na scénu aj Adam. Z pohľadu časovej schémy v scenári teistickej evolúcie človek prichádza na scénu oveľa, oveľa neskôr po vzniku kozmu. To znamená, že teistický evolucionista je úplne v rozpore s tým, čo učí sám Pán Ježiš Kristus a novozmluvní pisatelia (apoštoli).

b) Viera v doslovné stvorenie a potopu

Teistickí evolucionisti musia poprieť aj to, že stvorenie bolo z vody a že v časoch Noacha bola potopa, ktorá vodou všetko zahubila. Apoštol Peter prorocky predpovedal: „… že v posledných dňoch prídu posmievači, ktorí budú chodiť podľa svojich vlastných žiadostí a hovoriť: Kde je to zasľúbenie o jeho príchode? Lebo odkedy posnuli otcovia, všetko tak trvá, od počiatku stvorenia. Lebo úmyselne nechcú vedieť, že nebesia boli od dávna i zem, ktorá z vody a vodou stojí vedno, slovom Božím, pre ktoré to bezbožnosti vtedajší svet, zatopený vodou, zahynul.“ (2. Petrov 3:3-6). Je očividné, že apoštol Peter považoval knihu Genezis za opis skutočných dejín. Genezis tvorí základ, na ktorom apoštol potom buduje, stavia svoje doktríny a v tomto prípade varuje pred budúcim súdom. Doktrínu o budúcom súde ohňom stavia na tom, že aj súd vodou, ktorý Boh poslal za dní Noacha, bol skutočný. Ak by potopa za dní Noacha bola len nejakým mystickým, alebo len obrazným opisom nejakej udalosti, ako by to potom bolo s tým, čo apoštol Peter učí o druhom príchode Ježiša Krista? Je veľa vecí a udalostí, ktoré by sme si mohli pozrieť v súvislosti s tým, ako o nich svedčí a vyučuje Pán Ježiš a ako svedčia novozmluvní apoštoli. Určite nevyčerpám všetky, ktoré v Písme sú. Pozrime sa ale ešte na jednu inú udalosť.

c) Jasné rozlíšenie stvorenia ľudí

Pavol bral vážne učenie knihy Genezis o druhoch. Hovorí, že človek sa ako druh líši od ostatných zvierat: „Nie každé telo je to isté telo; ale iné je telo ľudí, a iné je telo hoviad; iné telo vtákov a iné rýb.“ (1. Korintským 15:39). Biologicky sme možno podobní aj s ostatnými tvormi, ale nie sme súčasťou tej istej vývojovej línie, ako sa to učí v evolúcii (v Darwinovom učení). Ľudia ako bytosti sú odlišní, iní ako ostatné tvory. Pozrime sa, akým spôsobom sa hovorí o tejto téme v Skutkoch 17: „… lebo veď on sám dáva všetkému život a dych a všetko a učinil z jednej krvi všetok národ ľudí, aby bývali na celej tvári zeme…“ (verše 25-26) – a tento pohľad sa veľmi odlišuje od doktrín teistickej evolúcie.

d) Historicky prvý muž a prvá žena

Všetci novozmluvní pisatelia, včítane Pána Ježiša Krista, pozerali na Adama ako na skutočného, historického stvoreného predka. Prvý list Korintským 15 sa vo verši 45 odvoláva na Adama ako na prvého človeka a potom vo veršoch 47 až 49 čítame toto: „Prvý človek zo zeme zemský, z hliny, druhý človek – Pán z neba. Aký bol ten zemský, takí aj všetci zemskí, a aký ten nebeský, takí aj všetci nebeskí. A ako sme niesli obraz zemského, tak ponesieme aj obraz nebeského.“

Vôbec nie je ťažké porozumieť, že Pavol sa tu odvoláva na knihu Genezis, kapitolu dva, verš sedem, ktorá hovorí nasledovné: „A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou.“ Pavol si dáva záležať na tom, aby zdôraznil to, kto je naším skutočným predkom – je ním prvý človek Adam. V prvej epištole Timoteovi, v kapitole dva, Pavol pokračuje a celý argument tu buduje na rôznych úlohách muža a ženy a vyzdvihuje naozajstné poradie, v akom bol človek stvorený: „Lebo Adam bol stvorený prvý, až potom Eva. Ani Adam nebol zvedený, ale žena súc zvedená dopustila sa prestúpenia.“ (1. Timoteovi 12:13-14). Adam bol stvorený ako prvý, až potom Eva. Pavol uvádza presne to isté poradie, ako je to uvedené v správe o stvorení. Pavol tu nepoužíva obraznú reč. Veril v doslovného Adama a doslovnú Evu. Tomu dokáže porozumieť každé dieťa. Ale ak je niekto ovplyvnený doktrínami teistickej evolúcie, tak sa na tom potkýna a snaží sa to vysvetliť alebo chápať nejako inak. Keď Pavol o týchto veciach píše, niet pochýb o tom, že sa odvoláva na druhú kapitolu knihy Genezis a jej verše 21-23.

Novozmluvní pisatelia verili v doslovné stvorenie muža, ktorý sa volal Adam. A nie spôsobom, že by bol nejako modifikovaný z hominida, z ľudoopa. Ale stvorením z prachu zeme. A z boku (rebra) tejto živej duše, ktorú Boh stvoril, Boh vytvoril ženu. Adam ju nazval Eva (alebo Živena) preto, že bola matkou všetkých živých (Genezis 3:20). Ale mnohí teistickí evolucionisti, ktorí neveria doslovnému stvoreniu Adama a Evy, musia potom zaprieť svedectvo toho, ktorého nazývajú Pán a Spasiteľ. A, samozrejme, aj ostatných novozmluvných pisateľov.

e) Doslovné, dejinné pokúšanie Evy

Novozmluvní pisatelia ani z pokúšania neurobili nejaký mýtus: „Lebo Adam bol stvorený prvý, až potom Eva. Ani Adam nebol zvedený, ale žena súc zvedená dopustila sa prestúpenia.“ (1. Timoteovi 12:14). Eva, žena, bola pokúšaná, zvedená, a tak sa dopustila prestúpenia. Zamyslime sa nad týmto. Ak je to tak, ako to tvrdia teistickí evolucionisti, že historicky sa nikdy neuskutočnil rozhovor medzi hadom a Evou, tak čo potom znamenajú slová, že žena bola

zvedená, aby neuposlúchla Boha? Aké metaforické chápanie by sme mohli tomu priradiť?

V druhom liste Korintským sa Pavol opäť odvoláva na pád človeka preto, že má obavy z falošného učenia, ktoré prinášali falošní apoštoli: „Ale sa bojím, aby snáď tak, ako čo had zviedol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle a neodvrátili od prostoty a čistoty oproti Kristovi. Lebo pravda, ak ten, kto ide k vám, káže iného Ježiša, ktorého sme nekázali, alebo ak dostávate iného ducha, ktorého ste nedostali, alebo iné evanjelium, ktoré ste neprijali, pekne znášate.“ (2. Korintským 11:3-4). Toto Pavlovo varovanie je dôležité aj dnes a aj v kontexte témy teistickej evolúcie. Rovnako aj v iných svojich listoch varuje Boží ľud pred nebezpečenstvom falošného učenia. Pavol varuje: „Pozor! Sú tu ľudia, ktorí sa snažia poškodiť tvoju vieru.“ Hovorí: „Toto nebezpečenstvo, toto riziko, že tvoja viera bude porušená, je také veľké a také skutočné, aké nebezpečné a skutočné bolo pokúšanie, ktorým boli pokúšaní v rajskej záhrade Adam a Eva, aby neposlúchali Boha.“

V Pavlovej mysli pokúšanie Evy nie je žiadna mýtická udalosť. Ale teistickí evolucionisti by chceli, aby sme verili, že to je len mýtus. Učenie teistickej evolúcie, ktoré ohrozuje dnes cirkev, môžeme prirovnať k tomu pokušeniu a zvodu, ktorým boli pokúšaní Adam a Eva. Nehovorím to preto, aby som napádal ľudí (teistických evolucionistov), ale som úplne presvedčený o pravde toho, čo som práve povedal. Uvediem citát J. C. Ryleho (1816-1900): „Potrebujem dôrazne pripomenúť svojim čitateľom, že Pavol sa na tomto mieste odvoláva na príbeh o páde v tretej kapitole Genezis ako na historický fakt. Ani na chvíľu nepripúšťa modernú predstavu, že kniha Genezis je len obyčajnou, roztomilou zbierkou mýtov a bájok.“

Biskup Ryle písal v 19. storočí, v čase, keď takzvané osvietenstvo veľmi zle ovplyvňovalo cirkev. Mnohí vodcovia v cirkvi boli vtedy nakazení myšlienkami osvietenstva a prijímali

darvinistické myšlienky. Ryle ďalej hovorí: „(Pavol) ani len nenaznačuje, že by diabol neexistoval ako bytosť, alebo že sa neudialo skutočné jedenie zakázaného ovocia a že nie takýmto spôsobom vstúpil hriech do sveta. Naopak, príbeh z tretej kapitoly Genezis rozpráva ako pravdivú, historickú udalosť, ktorá sa skutočne stala.“ Biskup Ryle vedel, že kniha Genezis je základ pre celý zvyšok Písma. A tak si dal záležať, aby zdôraznil Božiemu ľudu dôležitosť týchto vecí.

Po piate

Odľudštenie nositeľov Božieho obrazu

Teistická evolúcia sa snaží odľudštiť ľudí, ako sme my, aby sme neboli nositeľmi Božieho obrazu. Toto tvrdenie predkladám z nasledovného dôvodu: Je logickým dôsledkom toho, že evolúcia nemôže predstavovať základ pre ľudskú morálku a etiku, lebo konzistentným dôsledkom evolúcie alebo uplatnením nároku prežitia najschopnejších je odmietnutie kresťanských noriem. Výsledkom je relatívna morálka a zapretie absolútnych princípov. Započúvajme sa, čo hovorí evolucionista Peter Singer, o ktorom niektorí tvrdia, že je najvplyvnejším súčasným filozofom. Ale aký strašný, hrozný je spôsob jeho zmýšľania! V jeho práci čítame: „Potrebujeme sa všetko naučiť od Darwina. Preukázal… že sme len zvieratá. Ľudia sa domnievali, že sú samostatnou časťou tvorstva, že existuje nejaké zázračné spojenie medzi Nami a Nimi. Darwinova teória podkopala základy celého tohto spôsobu myslenia Západu o úlohe a začlenení ľudského druhu vo vesmíre.“

V knihe, ktorá nesie názov „99-percentná opica“ a ktorá vyšla v roku 2008 a v Spojených štátoch a v Anglicku sa používa ako učebnica v úvodných kurzoch k prírodným vedám, si autori kladú otázku: „Prečo sa vieme zaľúbiť? Ich odpoveď je takáto: „Ľudia často hovoria, že si zvolili manželského partnera preto, lebo si ho (ju) zamilovali, a nie preto, lebo sa snažili maximalizovať svoj úspech v rozmnožovaní. Avšak najpravdepodobnejšou príčinou, prečo majú sklon sa zaľúbiť, je tá, že počas tisícok generácií predkovia, ktorí mali takéto city, zanechali po sebe viac potomkov než tí, ktorí ich nemali.“

Kresťanom sa to môže zdať smiešne a bláznivé, ale ak neexistuje Boh a riadime sa svojimi vlastnými pravidlami, tak potom si musíme nejako vysvetliť, prečo ľudia milujú jeden druhého. Názov jednej kapitoly tejto knihy, ktorá má byť údajne vedeckou knihou, je „Prečo byť dobrým?“ Dočítame sa tam toto: „Darvinistický svetonázor vytláča akúkoľvek božskú schému vysvetľujúcu naše správanie a na jej miesto kladie predstavu, že sa správame tak, aby sme maximalizovali úspech našich predkov v rozmnožovaní.“ A toto je popravde to, kam evolúcia ľudí skutočne vedie. Úplne sa zbavujú predstáv a myšlienok, že Boh je ten, ktorý stanovuje pravidlá a normy. Naše generácie už desaťročia trpia tým, že sú indoktrinované evolucionistickými predstavami.

Čo sa dozvieme, keď čítame noviny? Nie je v nich veľa dobrých správ, skôr veľmi veľa zlých. Čítame správy, v ktorých sa dozvedáme, ako ľudia túžia po moci. Dôkazy úžasného sebectva a egoizmu, ktoré vedú k ľudskému utrpeniu. Veľké množstvo útlaku tých, ktorí sú bezbranní. Všetko toto je len úplne prirodzený a logický dôsledok evolucionistického chápania sveta. Netvrdím, že evolúcia je príčinou toho, prečo sa ľudia tak správajú. Srdce je časť našej bytosti, ktorú možno najľahšie zviesť, lebo je náchylné nakaziť sa všetkým, a to preto, že ľudské srdce, pokiaľ doň nevstúpi Kristus, je poviazané hriechom. Ale evolúcia bola a je používaná na ospravedlnenie takéhoto správania.

A je to tak už od pádu Adama, že ľudia si sami chcú stanovovať normy a pravidlá a chcú podľa nich žiť. To zlé ovocie, ktoré je v našej spoločnosti, je v úplnom súlade a v zhode s tým, čo učí evolúcia. Ale teistickí evolucionisti toto musia nejako obísť, musia to vysvetliť inak. Snažia sa to odčleniť a povedať, že to nijako nesúvisí s teistickou evolúciou a že teistická evolúcia nijako neovplyvňuje správanie ľudí.

Po šieste

Evanjelium Ježiša Krista je podkopané

V poslednom bode, ktorým sa chceme dotknúť teistickej evolúcie, prichádzame k najdôležitejšiemu, najkritickejšiemu bodu zo všetkých predchádzajúcich: Evolúcia podkopáva evanjelium Ježiša Krista. Som presvedčený, že evolúcia kladie prekážku evanjeliu Ježiša Krista, úplne ho zakrýva, zahmlieva. Na základe čoho to môžem povedať? Na základe toho, že títo ľudia nanovo definujú tie najdôležitejšie, kľúčové doktríny Písma. Už sme si to povedali na začiatku prednášky, keď sme si položili otázku: Ako rozumie pádu človeka do hriechu teistická evolúcia? Tak, že doktríny Písma buď popiera, alebo nejako preformuluje, ale pritom ony sú základom pre evanjelium! Samotné evanjelium v mysliach ľudí potom ostáva zahmlené, popletené, nejasné. Popiera doktríny o prvotnom dokonalom svete. Popiera aj to, že zvieratá na počiatku jedli len rastlinnú stravu. Vnáša myšlienku, že smrť a utrpenie existovali milióny rokov pred tým, ako prišiel Adam. Evolucionisti musia zmeniť alebo úplne odmietnuť doktrínu o tom, čo bol pôvodný hriech. Musia zaprieť, aké rozsiahle, veľké a ďalekosiahle účinky mala Božia kliatba, ktorá nasledovala po páde človeka. Ak by sme prijali predstavu, že fosílny záznam je

výsledkom miliónov rokov evolúcie, tak potom premiestnime bolesť, smrť, zabíjanie, choroby, zápas, utrpenie, vyhynutie, krvipreliatie pred pád človeka do hriechu. Pred hriech Adama. Ale to úplne podkopáva kresťanské evanjelium, pre ktoré je kľúčové, že smrť je výsledkom hriechu. Smrť nie je niečo, čo by existovalo už pred záhradou v Edene, a to vo svete, o ktorom Boh povedal, že všetko v ňom je veľmi dobré. Toto sú dôsledky, ktoré prináša teistická evolúcia a ktoré nájdeme aj v spisoch evolucionistov.

Prečítame si citát, ktorý odkrýva, aké nebezpečné dôsledky môže mať takéto zmýšľanie. „Fosílie sú pozostatky tvorov, ktoré žili a zomreli počas viac než jednej miliardy rokov pred tým, ako sa evolučne vyvinul Homo sapiens. Smrť je taká stará ako sám život. Môže teda byť smrť Božím trestom za hriech? Fosílny záznam dokazuje, že nejaká forma zla už existovala počas celého tohto obdobia. Vo veľkej miere je zlo zjavné cez prírodné katastrofy. V mierke jednotlivca o ňom zase máme početné dôkazy v bolestivých chorobách a v aktivite parazitov. Vidíme, že živé tvory trpeli chorobami a umierali. Mali krivicu, nádory alebo ich jednoducho zožrali iné tvory. Možnosť života a smrti, dobra a zla existuje už od počiatku časov. V histórii nejestvuje nespojitosť. Nikdy nebol čas, kedy sa objavila smrť, alebo okamih, v ktorom zlo zmenilo povahu vesmíru. Boh učinil svet taký, aký je. Evolúcia je nástrojom zmeny a rozmanitosti.“

Tento citát popiera, že na začiatku bolo tvorstvo dokonalé a že sa smrť objavila až po páde človeka. Samotná biblická koncepcia chápania zla je spochybnená. Evolúcia je nástrojom zmeny a rozmanitosti! V myslení tohto človeka sa evolúcia stáva takmer bohom. A on toto píše v jednom z popredných cirkevných časopisov v Anglicku.

Pokračujme v citovaní. „Ľudia sa nám snažia nahovoriť, že Adam mal dokonalý vzťah s Bohom

až kým nezhrešil a že jediné, čo potrebujeme urobiť, je učiniť pokánie alebo prijať Ježiša, aby bol obnovený pôvodný vzťah s Bohom. Ale taká dokonalosť nikdy neexistovala. Taký svet nikdy neexistoval. Pokúšať sa o skutočné, či duchovné navrátenie k nemu, je ilúziou. Na nešťastie, táto falošná predstava je aj naďalej stredobodom evanjelikálnych kázní.“ Väčšina z nás by tohto muža považovala za liberála. Niekoho, kto prehlasuje, že Biblia nie je Božie slovo, že len obsahuje Božie slovo. A takéto myšlienky sú viac a viac prijímané, kázané a vyučované medzi evanjelikálnymi kresťanmi. Trúfam si o nich povedať, že sa hanbia za evanjelium Ježiša Krista. Je úplne očividné, že takéto učenie a chápanie podkopáva samotnú doktrínu o pokání.

Teraz nehovorím o vede. A touto prednáškou nechcem povedať, že je veda na ich strane. Už v predchádzajúcich prednáškach sme ukázali, že samotné horniny a fosílie, o ktorých tvrdia, že sú dôkazmi evolúcie a miliónov rokov, sú naopak mocným svedectvom o noachovskej potope a o tom, že bola doba, keď Boh súdil svet kvôli hriechu. Ale oni to popierajú. Dennis Alexander, ktorého som spomínal už viackrát, v decembri minulého roku povedal: „Biblia nikde neučí, že fyzická smrť má pôvod v hriechu Adama, ani to, že hriech sa dedí od Adama.“ Je priam neuveriteľné, že to môžu hlásať ľudia, ktorí sa považujú za kresťanov!

V jeho mysli je viera v milióny rokov dôležitejšia ako Božie slovo. Vidíme, že tento človek popiera základy kresťanskej viery. Biblia jasne učí, že dedíme hriech od prvého Adama. Rímskym 5:12 „Preto ako skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta a skrze hriech smrť, a tak prešla smrť na všetkých ľudí, pretože všetci zhrešili“. Samozrejme, že pozná tento verš. Nie je to jeho nevedomosť, ktorá spôsobuje, že tvrdí to, čo vyhlasuje. Jeho tvrdenia sú priamym napadnutím Božích právd. To, žiaľ, platí aj o mnohých ďalších.

Pavol v Liste Rímskym hovorí aj k nám, ktorí žijeme v 21. storočí: „Hrešíte preto, že ste

hriešnici. Nie ste hriešnikmi preto, že hrešíte.“ Zamysleli ste sa niekedy nad tým? Našou prirodzenosťou, našou podstatou je hriešnosť preto, že sme ju zdedili po Adamovi. To je veľmi dôležitý teologický postoj. Preto je spása z Pána Ježiša. Preto nie sme schopní sami seba spasiť. Toto je úplne kľúčové pre evanjelium. Biblické učenie je zrejmé, je jasné: Hriech zabíja. Je smrteľný. A to platí od Adama.

Pavol si dáva námahu, aby zdôraznil, že sme deťmi z prachu zeme. Hovorí to v prvom liste Korintským, v 15. kapitole, vo veršoch 47 až 49. Ale prominentní teistickí evolucionisti toto očividne redukujú. Musia sa vzdať takéhoto názoru. Vezmú všetky pasáže Písma, ktoré hovoria o smrti a vykladajú ich akoby v nejakej „zduchovnenej“ rovine. Ale Pavol mal na mysli verše z Genezis tretej kapitoly, keď písal 15. kapitolu – tú úžasnú kapitolu o vzkriesení; a porovnával prvého človeka, Adama a druhého Adama, Pána Ježiša Krista. Hovorí: „Tak, ako bol ten prvý človek, Adam, zemský, tak sú aj všetci zemskí.“ Odkazuje sa na Genezis, kapitolu 3, verše 17 a 19, v ktorých čítame: „A Adamovi povedal: Preto, že si poslúchol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, o ktorom som ti prikázal a riekol: Nebudeš jesť z neho, zlorečená bude zem pre teba… V pote svojej tvári budeš jesť chlieb, až dokiaľ sa nenavrátiš do zeme, lebo z nej si vzatý, pretože si prach a do prachu sa navrátiš.“

Smrť, o ktorej novozmluvní pisatelia píšu, má fyzický rozmer. Ale má aj rozmer duchovný. Smrť je nepriateľ. V liste Korintským, v 15. kapitole, vo verši 19 čítame, že ako posledný nepriateľ bude zničená smrť. Bude daná pod Kristove nohy. Keď ideme na akýkoľvek pohreb, veľmi dobre chápeme, že smrť je nepriateľ. Keď ideme na pohreb, ideme sa pozrieť na duchovnú smrť? Pri pohrebe sa truhla spúšťa do zeme a pri tom znejú slová: „Prach si a do prachu sa navrátiš“. A to je práve odvolávka na verše z Genezis, 3. kap. a na Ezechiela 28:18. S istotou môžeme povedať, že teistickí evolucionisti jasne protirečia pravdám Písma. Na pohreboch, keď zaznejú tieto slová, je každému úplne jasné, že hovoria o fyzickej smrti.

Záverečné zhrnutie

Teistická evolúcia vedie k takzvanej mentálnej gymnastike, v ktorej sa od ľudí chce, aby si veci vo svojej mysli usporiadali inak. Vedie k tomu, že namiesto toho, aby sme prijímali Písmo doslovne, neustále ponúka jeho nové a iné výklady, interpretácie. Čoskoro po tom, ako Darwin v roku 1859 napísal svoju knihu, mnohí nekresťanskí autori, ale dokonca aj kresťania, začali tvrdiť: „Preto, že evolúcia platí, a preto, že kniha Genezis tvorí základ pre celý zvyšok Písma, vy, kresťania, musíte zabudnúť na celé vaše kresťanstvo, lebo už nemá žiaden základ.“ Teistická evolúcia protirečí sama sebe, lebo evolúcia bola určená kvôli tomu, aby vysvetlila Bohom stvorený svet odstránením Boha z neho. Evolúcia z tohto sveta odstraňuje Boha Stvoriteľa. Ponúka vysvetlenie, ktoré je naturalistické. Architektmi evolúcie boli ľudia, ktorí chceli mať svet bez Boha Stvoriteľa, svet, v ktorom bude platiť len prirodzené, čisto naturalistické vysvetlenie na základe prírodných zákonov. Preto je v teistickej evolúcii úplne nezmyselné a absurdné, ak sa snaží do evolučnej myšlienkovej koncepcie vtiahnuť Boha.

Som presvedčený, že evolúcia sama osebe je súčasne zlou vedou (ak sa vedou vôbec môže nazvať!) a teistická evolúcia je aj zlou teológiou (ak je vôbec teológiou!). A verím, že teistická evolúcia, aj keď ju niektorí kresťania úprimne zastávajú, veľmi vážne podkopáva evanjelium. V rukách niektorých jej zástancov je teistická evolúcia vyslovene zdrvujúca pre pravdu evanjelia. Izaiáš, piata kapitola, verše 20 až 21 hovoria nasledovné: „Beda tým, ktorí hovoria zlému dobré a dobrému zlé, ktorí kladú tmu za svetlo a svetlo za tmu, ktorí kladú horké za sladké a sladké za horké! Beda tým, ktorí sú múdri vo svojich vlastných očiach a pred svojou vlastnou tvárou rozumní!“. Pri týchto slovách by mali vytriezvieť tí, ktorí sa snažia presadiť, že Boh použil evolúciu.

Túto prednášku som začal citátom z knihy, ktorá je teisticky evolučná a v ktorej autor tvrdí, že kreacionisti, zástancovia stvorenia, spôsobujú v cirkvi rozkol a rozdelenie. To je veľmi vážne obvinenie. Ale som presvedčený, že je to presne naopak! Práve oni majú vinu na tom, že vnášajú rozkol do cirkvi a robia kompromisy s biblickými pravdami.

Atléti bežia beh, aby získali cenu víťaza. My, kresťania, ktorí bežíme Boží beh, máme byť poslušnými a disciplinovanými atlétmi pre Krista, aby sme uchvátili víťazné, aby sme dostali odmenu od Pána Ježiša Krista. Nejde o zlato, ide nám o Boha, jeho pravdu, o pravdu evanjelia. Preto je pre nás dôležité veriť Božiemu slovu tak, ako je zapísané a poslúchať ho. Zostávajme v dôvere a spoliehajme sa na Boha, na Božiu pomoc, na Božie zdroje počas behu viery v tomto časnom živote. Vo svetle týchto výziev ukončíme uistením nasledovného verša:

„*Mnoho pokoja tým, ktorí milujú tvoj zákon, a niet im, na čom by sa potkli, aby padli.*“

Žalm 119:165

Nech vás Pán žehná. Ďakujem, že ste usporiadali túto konferenciu.